

برگردان: انجنیر براتعلی فرهید

کابل شاهان

ساختاری که شاهی (دیوانسالاری)، همچنان شاهی خوانده شده، از نزول امپراطوری کوشان در قرن سوم تا قرن نهم میلادی، قسمتی از کابل و منطقه قدیم گندهارا (شمال پاکستان و کشمیر) را اداره میکردند. این سلطنت، زمانیکه پایتخت شان نخست کابل و کاپیسا، و پس از آن اداینداپورا [۱] (مشهور به هوند) به حیث پایتخت جدید بود، بنام کابل شاهان یا رتیبل شاهان (۵۶۵ - ۶۷۰ م.) شناخته شدند. شاهی های کابل / گندهارا، با تغییراتی که حدود ۸۷۰ م. رخداد، به دو دوره تقسیم میشوند: به اصطلاح شاهی تورک بودائی و به اصطلاح شاهی هندوشاھی.

شجره شاهی ها

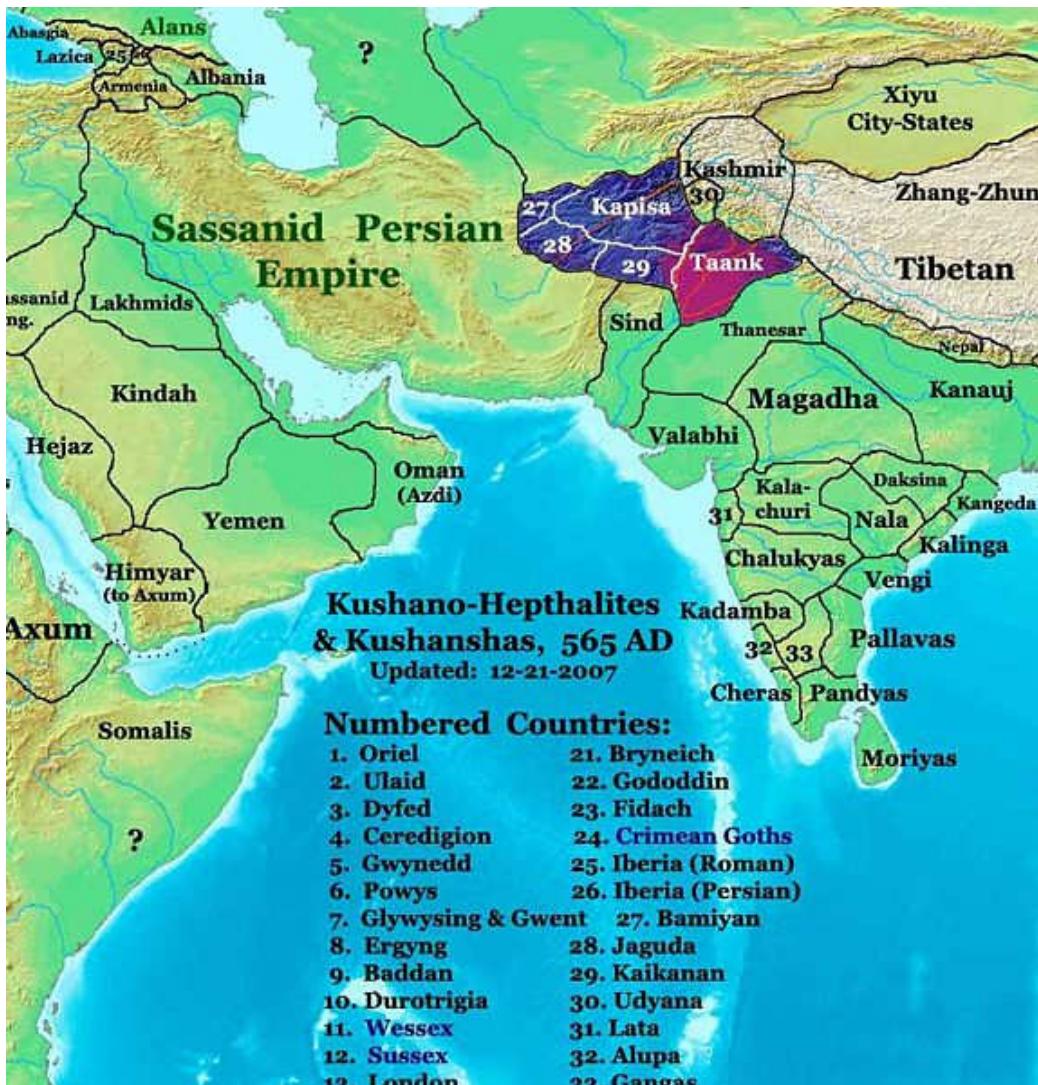
قرابت امرای شاهی کاپیسا / کابل، که بنظر میرسد از قرن ۵ ال ۸۷۰ م حکومت کرده اند، هنوز روش نیست. دانشمند مسلمان قرن دهم، البیرونی، (تحت تاثیر فلکلور تاریخ اولی امرای کابل شاهی) مینگارد:

شاهان هندومقیم کابل تورک بودند. گفته میشود منشاء تبتی داشته اند.
"اولین شان بر هاتکین [۲] (موسسه سلسله) که (از تبت) به مملکت (کابل) آمد، در یک مغاره داخل شده و بعد از چند روزی، در مقابل اشخاصی که اورابحیث "طفل تازه تولد" بالباس تورکی میدیدند، ظاهرشد. مردم اورا یک تولد فوق العاده که به پادشاهی منظور شده استقبال کردند. او آن مملکت هارا تحت تسلط خود آورد و به عنوان شاهی کابل اداره کرد".

این امارت، در بین بازماندگان اش که رقم آنها به شصت سلسله میرسید، باقی ماند. تا اینکه توسط یک وزیر بر همانی عوض شد.

به اساس محاسبه و تبصره البیرونی، و آ. سمت [۳]، شاهان اولی افسران کوشان بودند که هر دو کابل و گندهارا را نا آمدن صفوی ها اداره میکردند. هام الیوت [۴] شاهی اولی کابل را به کتوهارا [۵] و کتوهارا به کوشان ارتباط میدهد. چارلس فریدریک اولدهام [۶] هم شجره کابل شاهی را به کتوهارا میرساند. کتا ها [۷]

یا تکخا - ناگا [۸] گروپ قبایل هم عقیده آفتابی میشناسد. او هم چنان از اراساها [۹] ، ایسیارها [۱۰] ، درادها [۱۱] ، گندهارا [۱۲] و کامبوجاها [۱۳] وغیره صحبت میکند متحدهن گروپ های قبیله تکخا ها متعلق به آفتاب پرست و ناگا [۱۴] پرست میباشند...

ساحه کابل شاهی در نقشه ۵۶۵ میلادی

ہندوشاہی

ہندوشاہی یا کابل شاهان، یک دیناستی (سلسلہ) ہندوی بودند کہ در حدود سالیان ۸۷۰ - ۱۰۲۶ در کابلستان، (بخش هایی از افغانستان امروزی) و پنجاب، حکومت مینمودند. شجرہ نویسانی چون الپرونی و کلهانا [۱] از آنها یاد کرده اند.

ہندوشاہی صد ها سال موقانه در مقابل اسلام سازی و اشغال اعراب مقاومت کرد. در مقاومت خود، کابل شاهان ہندوئی رتبیل شاه، زنبورک شاه و زنبیلک شاه از استحکامات و دیوارسازی استفاده کردند. این دیوارها امروز بکمک عکس های ستالیت در بالای کوه شیر دروازه و آسمایی بخوبی دیده میشوند.

بنیانگذار این سلسله، برهمن لالیا [۲] بود (حکومت حدود ۸۷۰ - ۹۰۲ ، الپروری اورا کلار [۳] نامید) . او وزیر آخری شاهان کشاتریا [۴] (به اصطلاح تورک شاهی) کابل بود، لالیا اورا به سبب رفتار خرابش کشته و خود تاج شاهی را تصاحب کرد.

چون مسلمانها (صفاری ها) کابل را برای مدت ۱۰ سال اشغال کردند، آنها پایتخت خود را به اودابهنا [۵] نزدیک اتوک [۶] در کنار اندس [۷] انتقال دادند. در این مدت شاه کشمیر، سمرکراوارمن [۸] (۸۸۳ - ۹۰۲) دوباره قدرت خود را به پنجاب توسعه داده و از آنجا دست نشانده لالیا را بیرون و کابل را نیز تصرف کرد.

در باره ناکامی لالیا نظر به آن شرایط میتوان نوشت که وی به دلیل چپاول تاج شاهی از کدام پشتیبانی ویژه بی بهمند نبود. اما وارث سمرکراوارمن در کشمیر، در ۹۰۲ ، پیمان صالحه بی را با هندو شاهی بست: مطابق این پیمان، با نشاندن پسر لالیا، تورامانا [۹] بحیث شاه جدید (کملوکا [۱۰] ۹۰۲ - ۹۴۰)، افغانستان را دوباره بخود ملحق ساخت، ولی افغانستان عمل آزاد بود. بعد از مدت کوتاهی (حدود ۹۰۶) اغتشاش در کشمیر رُخ داد و هندو شاهی توانست پنجاب را بگیرد. بعد از آن یک دوران طولانی اتحاد از طریق ازدواج با خاندان شاهی کشمیر بوجود آمد: نواسه بهما دیوا [۱۱] (حکومت. حدود ۹۴۰ - ۹۶۵)، دیدا مربوط به لوهارا [۱۲] ملکه کشمیر شد (حدود ۹۵۸ - ۱۰۰۳). بعد از ملکه دیدا، برادر زاده اش سنگراما راجا (حکومت. ۱۰۰۳ - ۱۰۲۸) در کشمیر بقدرت رسید، او اتحاد خود را با هندو شاهی برقرار نگاه داشت.

نقشه آسیا در ۸۰۰ م. ساحة شاهی را نشان میدهد.

خطربزرگ برای هندو شاهی؛ مسلمانها و مشخصاً غزنی های تحت رهبری الپتگین (حکومت. ۹۶۳ - ۹۷۷) و سبگتگین (حکومت. ۹۷۷ - ۹۹۷) بودند، که یک سلطنت آزاد را در غزنه پایه گذاری کرده بودند.

آنها هندو شاهی و متحده شان را در ۹۷۳، ۹۹۱ و ۱۰۰۸ شکست فاحش داده و قدرت خود را در دره کابل توسعه دادند.

با آنکه هندوها لاقل در زمستان از منطقه کوهستانی نسبتاً آسان دفاع کرده میتوانستند؛ اما شاهان جیا پلا [۱۳] (حکومت. ۹۶۵ - ۱۰۰۱) و تریلوچنا پلا [۱۴] (حکومت. ۱۰۰۸ - ۱۰۲۱) به نسبت خطر متواتر در لاہور و سرہیند، اقامت گزیدند. تریلوچنا پالادرجنگ با محمود غزنی (حکومت. ۹۹۸ - ۱۰۳۰)

) در ۱۰۲۱ ع کشته شد. فرزندش به سوی کشمیر فرار و در سال ۱۰۲۶ همراه با بھیما پلا آخرین شاه این سلسله سقوط کرد.

هندو شاهی ها تمویل کننده گان هندوئیزم و بودیزم شناخته شده اند. به طور مثال؛ نیایشگاه سوبهار [۱۵] در کابل را (میتوان نام برد)

با سرنگونی آنها، اسلام در کوهستان افغانستان رواج یافت.

نام ها بزبان لاتین از قسمت اول:

Kators ۵ H.M.Elliott ۴ V.A.Smith ۳ Barahatakin ۲ Udaphandapura ۱
۱۱ Abhisaras 10 Urasas ۹ Takkhas-Naga ۸ Kathas ۷ Charles Fredrick Oldham ۶
Naga ۱۴ Kambojas ۱۳ Gandahara ۱۲ Daradas

نام ها به زبان لاتین از قسمت دوم:

Udabhanda ۵ Kshatriya ۴ Kallar ۳ Brahmane Lalliya ۲ Kalhana ۱
Kamaluka ۱۰ Toramana ۹ Samkaravarman ۸ Indus ۷ Attock ۶
Trilochana Pala ۱۴ Jaya Pala ۱۳ Didda von Lohara ۱۲ Bhima Deva ۱۱
Subahar ۱۵

معنی و توضیح چند اصطلاح:

برهمن: عالم دینی در هندوئیزم

لالیا: لقب کلار اولین شاه سلسله کابل شاهان

کشاتریا: در سیستم گاست مرتبه دوم شامل جنگجویان، سردارها و شاهان

لوهارا: شاهان کشمیر

ترجمه قسمت اول از متن انگلیسی و ترجمه قسمت دوم از متن آلمانی است